

Διὰ τοῦ μέσου τούτου πάντως θ' αὐξηθῆ μὲν τὸ ποσὸν τοῦ ὕδατος, οὐχὶ ὁμως καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ὅσον γενικῶς πιστεύεται· διὸ καὶ ἡ λειψυδρία δὲν θὰ πάυσῃ οὔτε εἰς τὸ μέλλον οὔσα μία τῶν κυρίων πληγῶν τῶν Ἀθηνῶν. Περὶ τούτου δυνάμεθα νὰ πεισθῶμεν τελειῶς ῥίπτοντες βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος τῶν ὑδραγωγείων τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ἔνθα παρατηροῦμεν πολλὰ ὑδραγωγεῖα τοῦ αὐτοῦ μεγέθους καὶ τῆς αὐτῆς σημασίας μετὰ τοῦ τῆς πόλεως σημερινοῦ ὑδραγωγείου· τὸ ὑπόγειον π.χ. ὑδραγωγεῖον τῆς ὁδοῦ Πατησίων, τὸ ὑδραγωγεῖον τῆς Κηφισίας κ.τ.λ. Πλὴν τούτου δὲ εἶνε πολὺ πιθανόν, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ πολλὰ ἄλλα ὑδραγωγεῖα μὴ ἀνακαλυφθέντα μέχρι σήμερον. Εἶνε λοιπὸν καταφανέστατον, ὅτι αἱ νεώτεραι Ἀθῆναι δὲν δύνανται νὰ προμηθεύονται ἐπικρῶς ὕδωρ δι' ἐνὸς μόνου ὑδραγωγείου, ἀφοῦ αἱ ἀρχαῖαι ἐχειριάζοντο πρὸς τοῦτο σχεδὸν εἰκοσι. Τὸ ὑδραγωγεῖον τῆς Κηφισίας π.χ. ἔφερεν εἰς τὰς Ἀθῆνας τόσον ὕδωρ ὅσον καὶ τὸ «ὑδραγωγεῖον τῆς πόλεως» ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ εἰς βραχίον αὐτοῦ ἀπεκόπη κατὰ τὴν χώραν ἔνθα ὑπῆρχον αἱ πηγαί, ὁ δὲ ἕτερος ἐπληρώθη ἄμμου καὶ αἱ δαπάναι τῆς ἐκκαθάρσεως εἶνε μεγάλαι, νομίζω καλὸν νὰ παραιτηθῆ τις τοῦ ὑδραγωγείου τούτου καὶ προτείνω ἕτερον, οὐτινος ὁ καθαρισμὸς εἶνε εὐκολος διὰ τῶν νῦν μεθόδων, κινητῆς μηχανῆς μετὰ ὑδραντλίας. Ὡς τοιοῦτον δ' ἐννοῶ τὸ ἐν τῷ ἀνακτορικῷ κήπῳ ἀρχαῖον ὑδραγωγεῖον. Τὸ ὑδραγωγεῖον τοῦτο, τῆς αὐτῆς ἀξίας μετὰ τοῦ τῆς πόλεως, εἶνε ἐπίσης ὅπως καὶ τοῦτο ἐγκεχωσμένον ἐν βράχῳ. Καίτοι δὲ τὸ ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ συνεχόμενον φρέαρ ἔχει θάθος 13:00 μέτρων, κεῖται ὅμως πάντοτε ἀρκετὰ ὑψηλὰ, ὥστε τὸ ὕδωρ νὰ καταπίπτῃ εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος καὶ νὰ κοινωῆ μετὰ τῶν μέσων καὶ τῶν χημαλοτέρων μερῶν τῆς πόλεως.

Κατὰ δεύτερον λόγον ἀναφέρω τὸ ὑδραγωγεῖον τοῦ κ. Φιλήμονος, τὸ διακρινόμενον διὰ τὸ περιφημον αὐτοῦ πόσιμον ὕδωρ. Τὸ ὑδραγωγεῖον τοῦτο κεῖται πολλῶν βαθύτερον καὶ ἐπομένως θὰ προμηθεύσῃ τὰ μέσα καὶ τὰ χημαλλότερον κείμενα μέρη τῆς πόλεως. Πάντως ὅμως εἶνε κέρδος σημαντικὸν ἐν τῷ ὑδραγωγεῖον τῆς πόλεως ἐπιφυλαχθῆ μόνον διὰ τὰ ὑψηλὰ μέρη αὐτῆς.

Τέλος κατέχομαι ὑπὸ τῆς ἐλπίδος ὅτι αἱ νῦν ἀρχαὶ θὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τῶν τὰς ἐμὰς παρατηρήσεις καὶ ἐρεῦνας μετὰ τῆς προτάσεώς μου καὶ ὅτι οὕτω θὰ προμηθεύωσιν ἐπαρκῶς τὴν πόλιν δι' ὕδατος.

Ἰούλιος, 1877.

ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΤΕΙΛΑΕΡ.

Ἀρχαῖα τις Σπαρτιατικὴ ἔγραψε πρὸς τὸν ἀποδημοῦντα καὶ κἀκῶς πολιτευόμενον υἱὸν τῆς

τάδε· «Κακὴ περὶ σοῦ φήμη περιέχεται· ἢ ταύτην ἔκνιψον, ἢ μὴ ἔσο.»

Τὸ πρωτότυπον τοῦ ἐπομένου περιέργου ἐγγράφου εὐρίσκειται εἰς χεῖρας ἀνωτέρου τινὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ στρατοῦ.
Σ. τ. Δ.

Μία διαταγὴ τῆς ἡμέρας τοῦ ΓΕΡΟ-ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διαταγὴ τῆς ἡμέρας: 15 Φεβρουαρίου 1822. Στρέφι.¹

Καπεταναῖοι καὶ στρατιῶται Ἕλληνες, ὅσοι ἀκολουθεῖτε εἰς τὴν ἐκστρατείαν μου ταύτην· ἰδοὺ πλέον ἐμακρύνωμεν ἀπὸ τὰ σύνορα τῶν ἐπαρχιῶν μας, καὶ ἐμβήκαμεν εἰς ξένα, αἱ δὲ ποῖται μᾶς προσμένουν ὡς σωτῆράς των, μὲ τὰς ἀγκάλας ἀνοικτάς. Ἡ παρουσία μας θέλει τοὺς ἐμφυχώσει, καὶ ἀπὸ ἡμᾶς θέλει λάθουν παράδειγμα εὐταξίας, καὶ εἰς κάθε ἄλλο τι· χρεωστοῦμεν λοιπὸν ὅλοι ἐπίσης νὰ φυλαττώμεθα ἀπὸ κάθε ἀταξίαν, ἡ ὁποία μᾶς προξενεῖ κακὴν ὑπόληψιν· λέγω:

Αὐν Οἱ στρατιῶται ὅλοι νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς Καπεταναίους των, καὶ οἱ Καπεταναῖοι εἰς τὸν Στρατηγὸν τους. Νὰ ἦναι πρόθυμοι, νὰ κάμνουν μὲ εὐπέθειαν ὅ,τι προστάσσονται, καὶ κἀνεὶς νὰ μὴ ἀπειθήσῃ ἢ παρακούσῃ, ἐπειδὴ θέλει παιδεύεται αὐστηρῶς.

Βον Οἱ Καπεταναῖοι χρεωστοῦν νὰ προσέχουν τοὺς στρατιώτας των νὰ μὴ κάμνουν ἀταξίας, διότι οἱ Καπεταναῖοι θέλει δίδουν λόγον εἰς τὸν Στρατηγὸν διὰ κάθε ἀταξίαν ὅπου ἀκολουθεῖ ἀπὸ μέρους τῶν στρατιωτῶν.

Γον Κἀνεὶς νὰ μὴ πειράξῃ ἢ ἀρπάξῃ πρᾶγμα, ἢ ἀρνί, ἢ ὄρνιθα, ἢ ὅποιον ἄλλο πρᾶγμα· νὰ μὴ πειράξουν τὸν νοικοκύρη τοῦ κονακίου των, οὔτε κἀνένα πρᾶγμα τοῦ ὀσπητηίου του, οὔτε κρασί του, οὔτε κἀν εἰς κῆπον νὰ ἐμβαινούν νὰ πειράξουν τὰ σπαρτὰ, οὔτε ἄλλο τι νὰ κάμνουν, οὔτε στρατιώτης χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ Καπετάνου του, οὔτε Καπετάνος χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ Στρατηγοῦ, ἀλλὰ καθεὶς νὰ ζητῇ μὲ εὐταξίαν καὶ τιμὴν ὅ,τι εἶναι πρέπον.

Δον Νὰ μὴν πιασθῇ κἀνεὶς ὅτι μεθύει ἢ πίνοι κρασί ὑπὲρ τὸ πρέπον, ἀλλὰ καὶ τὸ πιστόν τους νὰ ἦναι τακτικόν, ὁμοίως καὶ τὰ τραγούδια καὶ οἱ χοροὶ, καὶ αἱ εὐθυμίαι νὰ ἔχουν μέτρον καὶ νὰ γίνωνται εἰς τὸν καιρὸν τους, καὶ νὰ μὴν κάμνωμεν ἀπλῶς ὅ,τι φθάνωμεν εἰς κάθε καιρὸν καὶ τόπον.

Εὐν Κἀνεὶς νὰ μὴν ἔχῃ ἄδειαν νὰ ρίψῃ τουφέκι ἢ τὸ σημάδι, οὔτε στρατιώτης χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ Καπετάνου του, οὔτε Καπετάνος χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ Στρατηγοῦ του.

1. Στρέφι: Χωρὶον κείμενον πρὸς βορρᾶν τῆς δεξιᾶς ὄψεως τοῦ Ἀλφειοῦ. Ἀνήκει εἰς τὸν δῆμον Ὀλυμπίας, τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας, τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος, ἀπέχει δὲ 2 ὥρας καὶ 15 λεπτὰ ἐκ τῆς πόλεως Πύργου καὶ 17 ἐκ τῶν Πατρῶν.
Σ. τ. Δ.

Τον Κάνεις νά μὴν εὐγάλη ἄρματα ἐναντίον εἶ; τοῦ συστρατιώτη του, ἐπειδὴ εἶναι ὅλως διόλου ἀσυγχώρητον, καὶ ἡ παιδεία του θέλει εἶναι μεγάλη.

2ον Ὁ κάθε Καπετάνος χρεωστῆ καθ' ἡμέραν νά διδῆ ῥαπτόρτο δι' ὅσους στρατιώτας ἔχει, ὁμοίως ἂν ἀκολουθήσῃ τι μεταξὺ εἰς τοὺς στρατιώτας του, ἢ μαλώσῃ κἀνέννας, ἢ ἀρρωστήσῃ κἀνέννας, ἢ φύγῃ κἀνέννας εὐθὺς νά τὸ ἀναφέρῃ εἰς τὸν Στρατηγόν.

Δι' ἕλα ταῦτα προσέξατε στρατιώται νά τὰ φυλάξῃ ὁ καθένας ἀπὸ καλὴν του γνώμην διὰ νά μὴν ὑποπέσῃ εἰς παιδείαν. Ἡ εὐταξία θέλει μᾶς βοηθήσῃι μεγάλως εἰς τὸν σκοπὸν μας· ὅποιος πιασθῇ ὅτι παρέβῃ κἀμμίαν ἀπὸ ταῦτας τὰς διαταγὰς μου, αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν εἰς τὴν κοινὴν ὠφέλειαν καὶ ἐλευθερίαν μας, θέλει παιδευθῆ ἀστυρητῶς.

*Προσβολὴ
καὶ ἀποφθέγματα*

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Μογγολικά ἀποφθέγματα.

Οἱ ἐνάρετοι παρατηροῦσι τὰ ἴδια ἐλαττώματα. Οἱ κακοὶ ζητοῦσι νά εὕρωσιν ἐλαττώματα εἰς τοὺς ἄλλους.

Τὸ χόρτον φοβεῖται τὸν παγετὸν, καὶ ὁ παγετὸς τὸν ἥλιον· οὕτω καὶ ὁ κακὸς ἄνθρωπος εὐρίσκει πάντοτε ἄλλον χειρότερον, ὅστις τῷ ἀποδίδει τὰ ἴσα.

Ἄν καὶ ἐξήντησῃ τὴν ἐπιστήμην, ὁ ἄνθρωπος ἀκόμη δὲν εἰδέσκει τίποτε.

Τὸ στόμα γυναικὸς εἶναι φωλεὰ κακολογιῶν.

ΕΙΣ ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΑΡΧΟΥ

Τὸ πῦρ, τὸ ὕδωρ, ὁ ἄνεμος καὶ ἡ ὑποψία.

Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν συνωδοιπόρουν τὸ πῦρ, τὸ ὕδωρ, ὁ ἄνεμος καὶ ἡ ὑποψία. Φθάσαντες εἰς τρίοδον, ἀπεχωρίσθησαν, ἀφ' οὗ πρῶτον ἔδοσαν ἀλλήλοις ἴδια γνωρίσματα ὅπως εὐκόλωτον διακριθῶσιν ἐν νέᾳ τινὶ συναντήσει. Ὁ πού καπνὸς, ἐκεῖ ἐγὼ», εἶπε τὸ πῦρ· «ὅπου σεῖόνται φύλλα καὶ κλίνουσαι καλάμι, ἐκεῖ καὶ ἐγὼ», εἶπεν ὁ ἄνεμος· «ὅπου βλέπετε σχοῖνους, ἐκεῖθεν δὲν ἀφίσταμαι μακρὰν», εἶπε τὸ

ὕδωρ· τελευταία· ἡ ὑποψία εἶπεν· «ἐγὼ εὐρίσκομαι πάνυ εὐκόλως· διότι ἐν ᾧ ὑμεῖς ἀδιαλείπτως κινεῖσθε, ἐγὼ ἵσταμαι ἀκίνητος· ὅπου ἂν ᾦ τὸν πόδα, ἐκεῖ καταβιβρώσκω καὶ τὸν μυσλὸν τῶν ὀστέων».

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Λυκαθητός καὶ οὐχὶ Λυκαθητός.

Ὁ ἐν Μονάχῳ συνδρομητὴς τῆς Ἑστίας κ. Ἀλφρίδος Ἐμερσὼν ἀπηύθυνε πρὸς αὐτὴν ἐσχάτως τὸ ἐπόμενον ἐπιστιλικὸν δελτάριον· «Τὸ παρὸν δελτάριον σὰς ἀποστέλλω ἵνα διαμαρτυρηθῶ κατὰ κοινοτάτου λάθους τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου, τοῦ γράφειν μὲν μόνον τὰ ὄνομα τοῦ Λυκαθητοῦ, ἐν ᾧ οὐδέποτε οὕτω γράφεται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων, καὶ νά ζητήσω τὴν συνδρομήν σας ἵνα ἀφανισθῇ τὸ λάθος τοῦτο.»

Ὁ κ. Κόντος, πρὸς ὃν ἐκoinοποιήσαμεν τὰ ἀνωτέρω, εὐηρεστήθη νά μᾶς ἀποστείλῃ τὴν ἐπομένην σημείωσιν, ἣς τὴν ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν εἰς τοὺς συνδρομητὰς ἡμῶν.

Σ. τ. Δ.

Ὁρθοτάτη καὶ εὐλογωτάτη εἶνε ἡ παρατήρησις, ἣν ὁ ἐν Μονάχῳ λόγιος ἐποιήσατο περὶ τῆς συνήθους ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐφημερίσι γραφῆς *Λυκαθητός*. Τὸ ὄνομα τοῦτο οὐχὶ δι' ἐνὸς ἀλλὰ διὰ δύο *Τ* ἐξεσφέρετο ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ, ὡς καὶ τὸ *Ἀρθητός*, τὸ *Γαρητός*, τὸ *Συπαλητός*, τὸ *Σφητός*, τὸ *Υῆτός* καὶ τὸ *Υμητός*. Τούναντίον δ' ἐγράφετο ὑπὸ τῶν παλαιῶν *Ἰλιός*, οὐχὶ *Ἰλιός*, *Κηφιός*, οὐχὶ *Κηφιός*, κτλ. *Κρῖσα*, οὐχὶ *Κρῖσα*, *Λύρισα*, οὐχὶ *Λύρισα*, κτλ.

Κ. Σ. ΚΟΝΤΟΣ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἐν παντὶ ἔθνει μόνη ἡ εὐγενεσττέρα αὐτοῦ μερὶς κατέχεται ὑπὸ ἐλευθέρων καὶ πατριωτικῶν αἰσθημάτων καὶ εἶνε πρόθυμος οἰασιδῆποτε θυσίας πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῶν νά προσενέγκῃ. Οἱ πολλοὶ ὅμως ἐπιθυμοῦσιν ἡσυχίαν καὶ τάξιν, καὶ μόνη τῶν εὐχῆ εἶνε αἱ θυσίαι, ἃς ὑποχρεοῦνται νά ὑφίστανται, νά ᾧσιν ὅσα τὸ δυνατόν ὀλιγώτερα. (Thiers).

* * * Ἀρισταὶ καὶ ἀμεμπτόταται πράξεις εἰσὶν ἐκεῖναι, αἵτινες μηδεμίαν δικαιολογησέως ἢ ἐπεξηγήσέως χρεῖζουσι. (Auerbach).

* * * Ὁ ἄνθρωπος τρεῖς ὁδοὺς ἔχει ν' ἀκολουθήσῃ ὅπως μὴ εἰς ἀσυνέτους ἐξοκεῖλῃ πράξεις· ἡ πρώτη εἶνε ἡ κρίσις, καὶ αὕτη εἶνε ἡ ἀρίστη πασῶν· ἡ δευτέρα ἡ μίμησις, καὶ αὕτη εἶνε ἡ εὐκολωτέρα· ἡ τρίτη, ἡ ἐκ τῶν παθημάτων διδασκαλία, καὶ αὕτη εἶνε ἡ πικροτέρα. (Κομφούκιος).

Ἄρχαῖός τις Ἕλληνα εἶπεν, ὅτι ἀναίσχυντοῦσιν οἱ γέροντες, καὶ διὰ τοῦτο οἱ νέοι ἀναίσχυντοὶ γίνονται.